

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/41/2023
Identifikačné číslo spisu:	6122010235
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6122010235.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného T. U., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 20. februára 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného T. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2022, sp. zn. 4To/91/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. U. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd" alebo „súd prvého stupňa") zo 17. mája 2022, sp. zn. 7T/10/2022 bol obvinený T. U. (ďalej tiež „obvinený" alebo „dovolateľ") okrem iných, uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 12. novembra 2021 v čase asi o 17.20 hod. na odbočke do firmy S., ulica F. XX, Q. Q. bol hliadkou PZ zastavený a kontrolovaný vodič osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo s evidenčným číslom Q. XXX Q. T. U., ktorý javil známky požitia alkoholu alebo omamných a psychotropných látok, bol podrobený dychovej skúške, s negatívnym výsledkom, bol poučený a vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, pričom uviedol, že je užívateľom drog, uviedol, že pri sebe má štyri kusy striekačky - inzulínky, striekačku s citrodekom, kovovú lyžičku, ktoré veci vyložil na kryt batožinového priestoru vozidla, pričom ako spolujazdec sa vo vozidle nachádzal T. N., a následnou prehliadkou motorového vozidla v odkladacom priestore v časti spolujazdca bola nájdená zelená škatuľka s obsahom 7 ks papierových skladačiek, pričom ako vyplýva z odborného vyjadrenia Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča, v týchto sa nachádzal hnedý práškový materiál s hmotnosťou 0,757 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu (diacetylmorfín) s prímесou kofeínu, čo predstavuje štrnásť bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 5 mg absolútneho heroínu

vo forme bázy, pričom tieto omamné a psychotropné látky si T. U. a T. N. zabezpečili doteraz neznámym spôsobom od nezistenej osoby a následne ho neoprávnene prechovávali, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd prvého stupňa uložil obvinenému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali obvinený, spoluobvinený (T. N.) odvolania, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 13. októbra 2022, sp. zn. 4To/91/2022, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti naposledy označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Vlkolínkeho, advokáta so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 17/29, vo svoj prospech dovolanie z dôvodu plynúceho z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu plynúcemu z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že v konaní pred súdom prvého stupňa a ani v prípravnom konaní nepopieral, že v dotknutý večer viezol odsúdeného T. N., ktorý ho požiadal o odvoz, a ktorý túto skutočnosť potvrdil, avšak súdy nižšieho stupňa nemali priamy dôkaz, z ktorého by jednoznačne, bez pochybností bolo zrejmé, komu patrí nájdená zelená škatuľka s obsahom siedmich kusov papierových skladačiek s tým, že obaja obvinení ich vlastníctvo popierali a zo zabezpečených dôkazov, vrátane znaleckých posudkov Kriminalisticko expertízneho ústavu z odboru daktyloskopie a biológie vyplynulo, že na predmetnej krabičke, respektíve v jej vnútri sa nenachádzajú stopy, vrátane odtlačkov prstov, a iného biologického materiálu obvineného T. U.. V tejto súvislosti dovolateľ namietal, že súdy nižšieho stupňa závery o vine obvineného opreli o skutočnosť, že skutok bol spáchaný spolupáchateľstvom, keďže vedome umožnil obvinenému N., ako predajcovi drog, nastúpiť do vozidla a odviesť ho na ním určené miesto. Z uvedeného vyvodil dovolateľ záver, že napadnuté rozhodnutie nie je založené ani len na nepriamych dôkazoch, z ktorých by jednoznačne vyplynulo, že nájdené psychotropné látky mu patrili, čo považoval za rozporné s ustálenou súdnou praxou prezentovanou rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaným pod číslom R 23/2000, keďže papierové skladačky si nezapamätal, neprechovával a o ich existencii v motorovom vozidle nevedel. Zároveň dôvodil, že v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozhodnutia je nesprávne, v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona uvedené, že „bola nájdená zelená škatuľka s obsahom 7 ks papierových skladačiek, pričom ako vyplýva z odborného vyjadrenia Kriminalisticko - expertízneho ústavu Policajného zboru, Slovenská Ľupča, v týchto sa nachádzal hnedý práškový materiál s hmotnosťou 0,757 gramov, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu (diacetylmorfín) s prímiesou kofeínu, čo predstavuje 14 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 5 miligramov absolútneho heroínu. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na znenie ustanovení § 125 ods. 1, § 126 ods. 1, § 130 ods. 5, 135 ods. 2, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a súdom nižšieho stupňa pri stanovovaní rozsahu trestného činu vyčítal, že vychádzali z údajov poskytnutých Kriminalisticko-expertíznym ústavom Policajného zboru, keďže tento postup, podľa názoru dovolateľa, nemá oporu v zákone, ale ani vo vykonaných dôkazoch, poukazujúc pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júla 2016, spisovej značky 6Tdo/75/2015, založené na názore, že pri stanovení rozsahu činu je potrebné vychádzať z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor predat' na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný s tým, že všetky potrebné údaje sú uvedené v správach Národného

monitorovacieho centra pre drogy za príslušný rok, spochybňujúc pritom technickú možnosť reálne namerať množstva jednotlivých dávok „drogy“ vychádzajúc zo záverov Kriminalisticko - expertízneho ústavu Policajného zboru.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2022, sp. zn. 4To/91/2022, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v neprospech obvineného.

Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2022, sp. zn. 4To/91/2022, zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvineného, neberie do väzby a ihneď sa z výkonu trestu odňatia slobody prepúšťa na slobodu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej tiež „prokurátor“) dôvodiť, že sudy nižšieho stupňa sa pri svojom rozhodovaní riadne vysporiadali so všetkými dôkazmi a obhajobou obvinených s tým, že dôkazy boli, podľa názoru prokurátora, vykonané zákonným spôsobom a okresný, ako aj krajský súd sa dôkladne vysporiadali so zisteným skutkovým stavom a právnou kvalifikáciou ustáleného skutku.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a

nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho/miernejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda situácia, že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inšanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 3. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Dovolací súd teda hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, a ktorý je vymedzený v takzvanej skutkovej vete napadnutého rozsudku, zodpovedá znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu, pod ktorú bol napadnutým rozsudkom podradený.

Obvinený bol v úvode označeným rozsudkom okresného súdu, s ktorým sa krajský súd bez výhrad stotožnil, uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (v znení účinnom do 30. apríla 2022) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (v znení účinnom do 30. apríla 2022) sa dopustí ten, kto si neoprávnene zadováži a prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku.

Z obsahu skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil a pojal do takzvanej skutkovej vety svojho rozsudku, a s ktorým sa krajský súd bezo zmeny stotožnil, v podstate (zjednodušene povedané) plynie, že T. U. javiaci známky požitia alkoholu alebo omamných a psychotropných látok a T. N. si neznámym spôsobom zabezpečili od nezistenej osoby a následne neoprávnene prechovávali 12. novembra 2021 v osobnom motorovom vozidle (v odkladacom priestore v časti spolujazdca), ktoré viedol T. U. (T. N. sedel na mieste spolujazdca) 7 ks papierových skladačiek (v zelenej škatuľke) obsahujúcich hnedý práškový materiál s hmotnosťou 0,757 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu s prímесou kofeínu, čo predstavuje 14 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 5 mg absolútneho heroínu vo forme bázy.

Vzhľadom na to, že obvinený si takýmto konaním neoprávnene zadovážil a následne prechovával (spoločným konaním so spoluobvineným T. N.) 14 dávok heroínu s obsahom 5 mg absolútneho heroínu

vo forme bázy, nepochybne svojím konaním znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona (v znení účinnom do 30. apríla 2022) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, naplnil. Súdy nižšieho stupňa preto skutok, tak ako ho ustálili, správne právne kvalifikovali.

Námietky, ktorými obvinený konštatoval dôkaznú núdzu (absenciu čo i len nepriamych dôkazov), nepreukázanie jeho viny (vedomosti o prítomnosti heroínu v motorovom vozidle), dožadoval sa prehodnotenia ustáleného skutku, iného spôsobu stanovenia (zistenia) rozsahu činu, namietal správnosť zisteného skutku uvedeného v takzvanej skutkovej vete rozsudku okresného súdu, ako aj hodnotenie vykonaných dôkazov; nepreukázanie, komu drogy zaistené v motorovom vozidle patrili, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne nenapĺňajú, pretože ide o námietky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho prieskumu vylúčené, keďže v dovolacom konaní, ako to už bolo uvedené, správnosť a úplnosť skutkového stavu, dovolací súd nesmie skúmať a ani meniť, pritom súd prvého stupňa dostatočným, zrozumiteľným a logickým spôsobom, s ktorým sa krajský súd stotožnil, objasnil svoje úvahy vedúce ho k záveru o vine a treste obvinených, ktoré nie je možné považovať za svojvoľné, či arbitrárne. Uvedenými námietkami sa obvinený v zásade dožadoval „iba“ iného hodnotenia vykonaných dôkazov podľa svojich predstáv, teda v zásade zmeny zisteného skutkového stavu vo svoj prospech, čo však dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku z už vyššie uvedených dôvodov nenapĺňa s tým, že okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom, ktorý nie je možné považovať za svojvoľný, či arbitrárny, uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spracovával, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Nad rámec uvedeného, len pre úplnosť, najvyšší súd dodáva, že samotný obvinený vo svojej výpovedi uviedol (strana 4, odseky 2 a 3 rozsudku okresného súdu), že keď N. nastúpil do jeho vozidla značky Volkswagen (strana 3, odsek 3 rozsudku okresného súdu) mal v rukách tri mobily a kovovú škatuľku ..., zelenú škatuľku, ktorú mal N. pri sebe, keď nasadal do auta, už u neho dovolateľ videl, pretože z tejto škatuľky aj jemu predával drogy ..., škatuľka bola zelenej farby, pričom vždy mal N. drogy v tejto škatuľke ..., heroín si kupoval iba od N. (dva až tri razy do týždňa).

Obvinený teda sám priznal, že vedel, že spoluobvinený N., ktorý k nemu prisadal do jeho (obvineného U.) motorového vozidla, má v rukách škatuľku, v ktorej má určite heroín, lebo ten mal v tejto škatuľke vždy, keď si ho od neho kupoval, a to dva až tri razy do týždňa. Nezodpovedá preto skutočnosti tvrdenie obsiahnuté v dovolaní, že by obvinený o prítomnosti heroínu v aute nevedel a keďže išlo o jeho motorové vozidlo, v ktorom na požiadanie spoluobvineného N. viezol, nič mu nebránilo, aby spoluobvinenému N. (pokiaľ nemal v úmysle heroín prechovávať) neumožnil vstup do jeho osobného motorového vozidla v momente, keď uvidel, že spoluobvinený N. má v rukách škatuľku, v ktorej podľa vedomosti obvineného (U.) určite heroín má (lebo ho od neho, podľa jeho výpovede, dva až trikrát do týždňa z tejto škatuľky kupoval).

Nepríliehavo potom vyznieva poukaz na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom R 23/2000, v zmysle ktorého na naplnenie znaku spoločného konania je potrebné, aby sa prechovávanie uskutočnilo aj aktívnym konaním toho páchatel'a, ktorý má prechovávanie zabezpečiť alebo aby k takej súčinnosti došlo aspoň konkludentne, pritom pod výrazom konkludentne sa rozumie mlčky, nevyjadrením protestu, za situácie, že sa účastník, od ktorého sa súhlas vyžadoval, vyjadriť mohol (a mal).

Spolupáchateľstvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci s tým, že spoločný úmysel nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou spolupáchateľov, ktorá nie je vyžadovaná, keďže postačí aj dohoda konkludentná, keď spolupáchateľ si je aspoň vedomý (je uzrozumený) s tým, že konanie ostatných spolupáchateľov, ku ktorému sa pripojil, smeruje k

spáchaniu trestného činu.

Z napadnutých rozhodnutí, predloženého spisu, ale aj výpovede samotného dovolateľa plyní, že obvinený sa rozhodol odvieť spoluobvineného N. na podklade jeho požiadania jeho (obvineného) motorovým vozidlom, pričom pri nastupovaní spoluobvineného N., o ktorom vedel, že je to dealer heroínu (pretože si od neho dva až trikrát do týždňa kupoval heroín), obvinený videl, že má v rukách zelenú škatuľku, v ktorej má určite heroín [pretože vždy, keď si od neho heroín kupoval (od nikoho iného tak nerobil), heroín mal v tejto zelenej škatuľke)], napriek tomu mu umožnil do osobného motorového vozidla nasadnúť a heroín prechovávať [ak by sa nechcel na prechovávaní heroínu aspoň konkludentne (s jeho mlčkým súhlasom) podieľať, nič mu nebránilo, aby spoluobvinenému N. neumožnil do jeho osobného motorového vozidla nasadnúť].

[Spomínané publikované rozhodnutie vychádzalo zjavne z iných okolností, v rámci ktorých brat (oslobodený obvinený), ktorý sa nikdy na drogovej trestnej činnosti nepodieľal a nebol konzumentom drog, vedel, že jeho sestra (konzumentka drog) uschovala drogy v byte, vo vzťahu ku ktorému mala právo trvalého pobytu, ako jej brat (oslobodený obvinený), ktorý ju vyzval, aby drogy zo spoločného bytu odstránila, čo sestra prisľúbila, avšak do vykonania domovej prehliadky tak neurobila. V prejednávanej veci však nebol dôvod, aby obvinený (dovolateľ) umožnil spoluobvinenému s drogami do auta nasadnúť (ak sa nechcel na prechovávanie drog podieľať), čo oslobodený obvinený nemohol vo vzťahu ku sestre, ktorá mala právo trvalého pobytu v spoločnom byte, urobiť, preto z jeho strany nešlo ani o konkludentný súhlas.]

Pokiaľ sa obvinený dožadoval iného spôsobu určenia počtu obvykle jednorazových dávok (rozsahu činu) v prejednávanej veci, poukazujúc pritom na rozhodnutie najvyššieho súdu (spisovej značky 6Tdo/75/2015), k tomu najvyšší súd uvádza, že obvineným uvedené rozhodnutie, okrem iných, predstavovalo nejednotnosť v rozhodovaní súdov v tejto otázke, k zjednoteniu ktorého (a prekonaniu názorov prezentovaných v uvedenom rozhodnutí) došlo neskôr publikovanými rozhodnutiami najvyššieho súdu (najmä R 87/2015, R 22/2019), na podklade ktorých sa žiada uviesť, že množstvo predstavujúce obvykle jednorazovú dávku je potrebné určiť na základe poznatkov o užívateľskej praxi a ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. publikovaného rozhodnutia R 22/2019 by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, je pritom nevyhnutné, aby dokazovanie v tomto smere vykonali orgány činné v trestnom konaní [Správa Národného monitorovacieho centra pre drogy o stave drogových závislostí a kontrole drog v Slovenskej republike (ktorá v konečnom dôsledku vychádza „len“ z údajov získaných od príslušných zložiek Policajného zboru) toto dokazovanie nie je spôsobilá nahradiť, keďže neobsahuje komplexné, vyčerpávajúce údaje týkajúce určenia obvykle jednorazovej dávky] s tým, že Kriminalisticko - expertívny ústav Policajného zboru (ďalej tiež „KEU PZ“) pri stanovovaní bežnej jednotlivé dávky vychádza jednak z odborných poznatkov a jednak zo štatisticky spracovaných informácií o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia drog, KEU PZ je jedinou inštitúciou na Slovensku, ktorá zhromažďuje informácie o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia drog určených pre konečných užívateľov a zaistených na území Slovenskej republiky.

Každopádne však v dovolacom konaní nie je možné skúmať dôkazné úvahy, ktorými súd dospel ku skutkovým zisteniam (počtu obvykle jednorazových dávok drogy zaistenej u obvineného), nakoľko nemožno skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (R 87/2015).

Napriek tomu, nad rámec uvedeného, len pre úplnosť, najvyšší súd dodáva, že vychádzajúc z vyššie uvedeného súdy nižšieho stupňa nepochybili, keď pri určení rozsahu skutku nevychádzali to správy Národného monitorovacieho centra. Objemy obsiahnuté v skutkovej vete rozsudku okresného súdu sú riadne merateľné (vážiteľné) bežne dostupnými váhami s rozlíšením na 10 mg (0,01 g) v hodnote cca 20,- eur, alebo 1 mg (0,001 g) v hodnote cca 40,- eur. Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu plyní, že u obvinených bolo zaistených 0,757 g heroínu, čo je 757 mg predstavujúcich 14 dávok o

objeme cca 54 mg (jedna dávka), teda množstvo merateľné, vážiteľné bežne dostupnými váhami s tým, že každá dávka obsahovala 5 mg absolútneho heroínu, na účely konštatovania, že išlo o látku spôsobilú ovplyvniť psychiku človeka, pričom nebolo žiadneho dôvodu (okrem toho, že aj 5 mg je bežne merateľné množstvo - napríklad cca 1 čajová lyžička) toto množstvo izolovať a merať ho (vážiť), keďže údaj o ňom slúžil len na účely posúdenia, či takéto množstvo je spôsobilé ovplyvniť psychiku človeka, ako podmienky, aby určitá látka mohla byť považovaná za „omamnú látku“ - § 130 ods. 5 Trestného zákona.

Teda dávka o objeme 54 mg heroínu je spôsobilá ovplyvniť psychiku človeka, pričom z poznatkov kriminalisticko-expertízneho ústavu o užívateľskej praxi plyní, že ide o obvykle jednorazovú dávku, pritom z obsahu spisu, ale ani tvrdení obvineného nejakým spôsobom neplyní, že by za obvykle jednorazovú dávku a prečo mala byť považovaná dávka v inom objeme.

Vyššie uvedenými skutočnosťami preto obvinený dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne nenaplnil.

Vzhľadom na to, že obvinený T. U. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto senát najvyššieho súdu jednomyseľne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.